

Коравина и -вость, *sf.* la rudesse, dureté, roideur et raideur *f.*, racornissement *m.*, calosité *f.*

Коравичькъ, *adj. dim.* duret; || *fam.* duriuscule.

Коравокрылна буболечка, *sf.* *H. nat.* le coléoptère.

— **състояне**, *sn.* le racornissement.

Коравъ, *adj.* dur, roide, rude, coriace, solide, гѣше, rassis, de fer, cru; 1. *Méd.* rénitant; 2. *fig.* de marbre; 3. *правя* —, *va.* durcir, racornir; 4. *ставамъ* —, *vn.* se durcir; 5. *правя по* —, *va.* rendre dur, endurcir.

— **варовитъ камыкъ**, *sm.* pierre de roche, *f.*

Коранъ, *sm.* (voyez Алкоранъ).

Корбилеонъ (игра), *sm.* le corbillon.

Корветъ (за тосаръ), *sm.* corvette de charge *f.*

Кордебалетъ, *sm. Théât.* corps de ballet, *m.*

Кордебаталия, *sf. Mar.* corps de bataille, *m.*

Кордела, *sf.* la bisette.

Кордонъ, *sm. Milit.* cordon sanitaire *m.*

Коремень, *adj.* abdominal.

Коремны части, *sf. pl.* le gabari et -rit.

Коремъ, *sm.* l'abdomen *m.*, le giron, estomac, coeur, ventre *m.*; 1. *Méd.* le gaster; 2. *pop.* le sac; 3. *болежъ на -тъ*, *Méd.* la gastralgie; 4. *въспалене на -тъ*, *Méd.* la gastrite (voyez Търбухъ).

Корене, *sn.* le blâme, improbation *f.*

Коренище, *sn. Bot.* le rhizome.

Коренна или Первообразна рѣчь, *sf.* le primitif; || *Gram.* le radical.

Коренни, *adj.* radical, matrice *f.*, mère *f.*; || *Gram.* primitif; || *Bot.* cortical.

— **езыкъ**, *sm.* langue mère *f.*

Коренно търсене, *sn. Gram.* l'investigation *f.*

Коренче (у дърво идр.), *sn. Bot.* la radicule.

Корень (и fig.), *sm.* la racine; -невъ, de racine; 1. *fig.* la côte; 2. *Bot.* la patte et pate; 3. (на глаголъ), *Gram.* le thème; 4. (отъ еленскы рога), *Vén.* la meule; 5. *искуване съ* —, le déracinement; 6. *искувамъ съ* —, *va.* déraciner; 7. *очистевамъ -ниетъ на дърво*, *va.* égraviillonner; 8. *прѣсачамъ до* — дърво, *va.* couper à blanc estoc, *m.*; 9. *пуца* —, *v. imp.* il prend racine, il s'enracine; 10. *пуцане -ние*, *Bot.* la radication.

Корилникъ или Корачъ, *sm.* un épilogueur.

Коринтка, *sf.* raisin de Corinthe, *m.*

Корнѣй, *sm.* un coquhée.

Корница (на книга), *sf.* la couverture.

Кориндъ лукъ, *sm. plante*, la ciboule, la bulbe (voyez Чървенъ лукъ).

Корнепускъ, *sm. arb.*, le palétuvier.

Корнетъ (въ кавалерія), *sm. Milit.* le cornette.

Корпусъ, *sm. Milit.* le corps; || (на барабанъ), *Tur.* la philosophie. [corrégidor]

Коррежидоръ (сждникъ въ Испанія), *sm.* un

Корректоръ, *sm.* un prote.

Коррекура, *sf. Typ.* la correction; || (на стъллове), épreuve en placard, *f.*

Корректуренъ листъ, *sm. Typ.* l'épreuve *f.*

Корреспондентъ, *sm. Com.* un correspondant.

Корридоръ, *sm.* la galerie. [le corollaire]

Королларій (явна сетинна), *sm. Mathém.*

Корона *sf.* la courone; || (*панска*), le règne;

|| **зимамъ** — отъ, *va.* découronner.

Коронація, *sf.* le couronnement.

Коронисъ, *sm. Archit.* la modénature.

Коронясвамъ, *va.* couronner.

Коронясване, *sn.* le sacre.

Корсажъ, *sm.* le corsage; || **прѣправямъ**

новъ — на дрѣха, *va.* recorsier.

Корсеръ, *sm.* un corsaire.

Корсетаръ, *ка, s.* corsétier, ère.

Корсетъ, *sm.* le corset. [cortès *f.*

Кортесы (чинове въ Испанія), *sf. pl.* les

Коруба, *sf. t.* le creux (voyez Хрѣлопа).

Корубясть, *adj.* creux. [corindon-

Корундъ (безцвѣтъ камыкъ), *sm. Minér.* le

Коршумъ (шикалка), *sm. t.* la balle, le pro-

jectil, le plomb; 1. *далечность на пушнать*

—, la portée; 2. (на полѣтъ), une balle

morte; 3. (на стуртме), le pareau; 4. *измѣр-*

вамъ съ провиснать —, *va.* plomber; 5.

лѣпнувамъ -тъ верѣтъ челото нѣкому, *va.*

bruler ou faire sauter la cervelle à;

6. **въ разстояние на пушнать** —, à une portée

de fusil; 7. **теллиъ -мы**, *pl.* balles ramées.

Корыто, *sn.* la bassine, l'auge *f.*; 1. *Techn.*

le bac, la bache; 2. *fig.* le bassin; 3. **голъмо**

—, la jale; 4. (воденично), la 'uche.

Корюха, *sf. poisson*, l'éperlan *m.*

Корясть, *adj.* cortiqueur.

Корж, *va.* blâmer, diffamer, trouver mauvais,

trouver à redire, improuver, arguer, draper;

|| *fig.* blasonner; || *fam.* épilogueur.

Коса, *sf.* le cheveu, le poil, tresse de che-

veux, *f.*; 1. (на главата), la chevelure; 2.

(навита на кривици), cheveux en tire-

bouchon; 3. съ — другъ цвѣтъ, *Blas.*

chevelé, *adj.*; 4. **кривица** —, une mèche

de cheveux, épi de cheveux, *m.*; 5. **редица**

—, une natte de cheveux; 6. съ **распльч-**

кана —, échevelé, *adj.*; 7. **тръкалце отъ**

—, la tonsure; 8. **остригамъ** —, *va.*

essoriller; 9. **плетъ**, *оплитамъ* —, *va.* cor-

deler; 10. **расплитамъ** —, *va.* détresser;

11. **спльчквамъ** —, *va.* décheveler; 12.

Вереникина —, *Astr.* chevelure de Bérénice.

Коса (сачево), *sf.* la faux ou faulx, le coupe-

gazon.

Косачъ, *sm.* un faucheur.

Косатка (жида), *sf.* le rhombe.

Косатникъ, *sm. plante*, le capillaire, l'iris *m.*

Косекансъ, *sm. Géom.* la cosécante.

Косене (трѣва, ливада), *sn.* le fauchage; ||

(денно), la fauchée; || (у крака), l'entre-

tailure *f.*